

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΙΘ'

ΔΕΥΤΕΡΑ 11 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1941

ΔΡΙΘ. 14

ΗΔΗ, ΟΤΕ Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΠΑΝΕΥΡΕ — ΤΩΝ ΚΑΝΟΝΙΚΟΝ ΔΡΟΜΟΝ ΤΗΣ

Εἰς τὸ προηγούμενον, πανηγυρικόν, τεύχος τῆς «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ» ἐδημοσιεύθη τὸ πλήρες καὶ αὐθεντικὸν ἱστορικὸν τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ κανονικῶς ὑπὸ τῆς Ἱεραρχίας ἐκλεγέντος τὴν 5 Νοεμβρίου 1938 Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, Δαμασκηνοῦ τοῦ ἀπὸ Κορινθίας, μετὰ ὅλα τὰ σχετικὰ θεματοθετήματα, ἀποφάσεις, λόγους καὶ λοιπὰ κείμενα, τὰ ὁποῖα ἀναφέρονται εἰς τὸ γεγονός τοῦτο. Ἡ ἐξ αὐτοῦ ἐντύπωσις, ἡ ὁποία παρήχθη εἰς τοὺς Ἐκκλησιαστικοὺς κύκλους, εἰς τὰς εὐσεβεῖς λαϊκὰς μάζας καὶ μετὰ τῶν ξένων ἐκκλησιῶν ὑπῆρξε βιθυτάτη καὶ ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίν ἀγαθὴ. Ἡ καθολικὴ ἀντίληψις εἶναι, ὅτι ἡ Ἐκκλησία, χάρις εἰς τὴν μνημειώδη ἀπόρασιν τῆς Μεΐζονος Ἱερᾶς Συνόδου, συνευδοκοῦντος τοῦ Παναγάρχου Θεοῦ, ἐπανεῦρε τὸν δρόμον τῶν ἱερῶν παραδόσεών της, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἐσημειώθη πρὸ δύο καὶ ἡμίσεος ἐτῶν, μία θλιβερά, εὐτυχῶς ὅμως βραχεῖα, ἐκτροπή.

Ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς ἀποκαταστάσεως ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος τῆς διασαλευθείσης κανονικῆς τάξεως, ἀρχεται δι' αὐτὴν νέον ἱστορικὸν κεφάλαιον ἐπιμόχθου, πνευματικῆς καὶ κοινωνικῆς, δράσεως. Αἱ συνθῆκαι, ὑπὸ τὰς ὁποίας διαβιοῖ ὁ εὐσεβὴς ἑλληνικὸς λαός, ὅπως καὶ τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ ὑπολοίπου κόσμου, εἶναι ἐξαιρετικῶς δυσχερεῖς καὶ αἱ δυσχέρειαι αὐταὶ θὰ ἐπιτείνωνται, μετὰ διαρκῶς ἐπιταχυνόμενον ῥυθμόν, μέχρις ὅτου ἀνατεῖλῃ καὶ πάλιν ὁ ἥλιος τῆς Εἰρήνης. Στερήσεις ὕλικοι ταλανίζουσι τοὺς πιστοὺς καὶ ψυχικὴ κρίσις βαθεῖα συμπληρῶνει τὴν ὅλην εἰκόνα τῆς λαϊκῆς δυστυχίας. Οὕτως ἐπέτρεψεν ὁ Κύριος, ὥστε ὁ κόσμος νὰ δοκιμασθῇ σκληρῶς, ἵνα κατανοήσῃ πληρέστερον καὶ ἐνστερνισθῇ εἰλικρινῶς εἰς τὸ μέλλον τὸ κήρυγμα τῆς ἀγάπης μετὰ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν λαῶν.

Εἶναι χαρακτηριστικόν, ὅτι, εἰς τὴν σημερινὴν γενικὴν ἀνασιτάτωσιν τῶν ἠθικῶν καὶ ὕλικῶν ὄρων τῆς κοινωνικῆς ζωῆς, ἡ σκέψις ὅλων ἀνατείνεται πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὸ βλέμμα των στρέφεται πλῆρες ἐλπίδων πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν. Ἡ Πολιτεία καὶ ὁ λαός, αἱ τάξεις τῶν διανοουμένων καὶ

αἱ μᾶζαι τῶν ἀπαιδευτῶν, ὁ νοῦς καὶ ἡ καρδιά, ἡ γνῶσις καὶ τὸ ἐνστικτον, τὰ πάντα συμπύπτουσι εἰς τὴν αὐτὴν διαπίστωσιν, τὴν ἐξῆς: ὅτι ὁ κόσμος δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἀντιπαλαίῃ νικηφόρως ἐναντίον τῆς σημερινῆς ὕλικῆς καὶ ἠθικῆς κρίσεως παρὰ μόνον μετὰ τὴν βοήθειαν τῶν ἠθικῶν παραγόντων τῆς ζωῆς καὶ μετὰ τὴν ἀκλόνητον ἐμπιστοσύνην πρὸς τὴν δύναμιν τῆς Πίστεως, ἡ ὁποία τὰ πάντα δύναται καὶ κατευθύνει τὸν πιστεύοντα, διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς καρτερίας, μέχρι τῆς τελικῆς νίκης.

Ἀπὸ τὴν ἀνωτέρω, καθολικὴν, διαπίστωσιν καθίσταται ἀκόμη περισσότερο βραεῖα ἡ σημερινὴ ἀποστολὴ τῆς Ἐκκλησίας. Δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα ἡ Ἐκκλησία νὰ δειχθῇ κατωτέρα τῶν ἐλπίδων, τὰς ὁποίας τὰ πνευματικὰ της τέκνα ἔχουν ἐξαρτήσῃ ἐξ αὐτῆς. Εἰς τὴν σημερινὴν κρίσιμον καμπὴν τῆς ἀνθρωπίνης ἱστορίας καὶ τοῦ χριστιανικοῦ πολιτισμοῦ, ἔχει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ὀργανώσῃ τὴν Σταυροφορίαν τῆς εὐρείας καὶ πολυσχιδοῦς δράσεώς της πρὸς κουφισμὸν τῶν παντοειδῶν στερησεῶν καὶ θλίψεων τοῦ χριστιανικοῦ ἐκκλησιασματος καὶ πρὸς καταπολέμησιν τῆς ἠθικῆς κρίσεως, ἡ ὁποία συγκλονίζει ἐκ βάθρων τὸν τάλαιπωροῦμενον λαόν. Ἴσως ποτὲ ἄλλοτε ἡ δράσις τῆς Ἐκκλησίας ὡς πνευματικῆς καὶ κοινωνικῆς παραγόντος δὲν προσέλαβε τοιαύτην ἔκτασιν καὶ ἴσως ποτὲ ἄλλοτε οἱ καρποὶ τῆς δὲν ἀνεμόνοντο μετὰ τὴν ἀγωνίαν, ὅπως σήμερον, ὅποτε οἱ ὕλικοι παράγοντες ἀπεδείχθησαν ἀνίσχυροι διὰ τὴν ἱκανοποιητικὴν ἀντιμετώπισιν τῶν δημιουργηθέντων κοινωνικῶν προβλημάτων.

Πρέπει νὰ θεωρηθῇ εὐτύχημα καὶ ἀληθῶς Θεοῦ εὐδοκία, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία σήμερον ἐπανεῦρεν ἑαυτήν. Ἐπανεῦρε δηλαδὴ τὴν ἐνότητά της ἐν τῇ ἱστορικῇ της συνεχείᾳ καί, ἠνωμένη ψυχικῶς, μετὰ συντεταγμένως τὰς φάλαγγας τοῦ κλήρου, προχωρεῖ πρὸς τὴν ὑψηλὴν της κλήσιν, ἔχουσα ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον πλῆρη πίστεως ἐπὶ τὴν συναντίληψιν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν ἱερότητα τοῦ σκοποῦ, ἔτι δὲ παρουσιάζει αὐτοῦ πολυτίμους τοὺς σεβασμίους Ἱεράρχας τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας, ἀποφασισμένους ν' ἀναλώσουν ἑαυτοὺς εἰς τὴν ἐθνωφελῆ καὶ θεάρεστον αὐτὴν διακονίαν. Ὅδηγός καὶ εἰς τὴν νέαν δράσιν θὰ παρομοιῆται πάντοτε ἡ περίλαμ-

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΛΟΙΠΩΝ ΣΕΛΙΔΩΝ

- Σελὶς 2. Εἰρηνικὸν Γράμμα πρὸς τὴν Α.Π.Θ τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην
- > 3-4. Σύμφωνοι Ἱεράρχαι μέλη τῆς Μεΐζονος Ἱερᾶς Συνόδου. Συγχαρητήρια Ἱεραρχῶν
 - > 5. Ν.Δ. ὑπ' ἀρ. 331 περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν «περὶ Ἱ. Συνόδου τῆς Ἑλλάδος» κειμένων διατάξεων
 - < 6. Ν.Δ. ὑπ' ἀρ. 351 περὶ παροχής ἐκτάκτου ἐπιδόματος εἰς τὸ προσωπικόν τῶν δημοσίων ἐν γένει ὑπηρεσιῶν
 - > 7-8. Ἡ μεγάλη σύσκεψις τῆς 11 Ἰουλίου. Χρονικά τῆς Ἐκκλησίας

ΤΟ ΕΙΡΗΝΙΚΟΝ ΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ Α. Μ. ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΥΤΟΥ Θ. ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΤΑ ΤΟΝ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΝ

Ἀριθ. Πρωτ. 1231

Παναγιώτατε και Θειώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης και Οἰκουμενικῆ Πατριάρχᾳ, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ σεβασμιώτατε και περισπούδαστε ἀδελφέ, και συλλειτουργέ, Κύριε Βενιαμίν, τὴν Ὑμετέραν Παναγιότητα ἐν Κυρίῳ κατασπαζόμενοι ὑπερήδιστα προσαγορεύομεν.

Ἐθει γεραρῷ στοιχοῦντες, πολλὴν τὴν σπουδὴν ποιούμεθα τοῦ ἐπιστεῖλαι τῇ Πρωτοκαθέδρῳ Αὐτῆς Παναγιότητι τὰ μετὰ χεῖρας Γράμματα, γηθοσύνως ἀγγέλλοντες Αὐτῇ και τῇ Ἱεραρχίᾳ τῆς Μεγάλῃς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας τὴν ἡμετέραν ἀποκατάστασιν ἐπὶ τὸν θρόνον τῆς Ἀγιωτάτης Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν και πάσης Ἑλλάδος, ὁμοψήφῳ βουλῇ τῆς ἐπ' ἐσχάτων τούτων τῶν ἡμερῶν καταστάσεως Μείζονος Ἱερᾶς Συνόδου. Ἡ ἀποκατάστασις αὕτη ἐκπεραιοῖ τὴν ἐν τῇ θεοφυλάκτῳ Ἑλληνικῇ Ἐκκλησίᾳ ἀρρυθμίαν, ἣτις, ἀπὸ μηνῶν δύο και τριάκοντα, ἐκράτει ἐν αὐτῇ, ἣν δὲ και πρὸ τοῦ γνωστῆ τῇ Ὑμετέρᾳ Θεοφιλεῖ Παναγιότητι ἐκ τε ἄλλων και ἐξ ἡμετέρας ἐπιστολῆς κατὰ καιρὸν Αὐτῇ διαπεμφθείσης. Ἐγένετο δ' ἐν κεφαλῇ οὕτωςιν :

Τῇ ε' τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου τοῦ ἔτους 'α' ρ' λη', τῇ χάριτι τοῦ Παναγίου και Τελεταρχικοῦ Πνεύματος, ἐκφανείσῃ φήφοις κωνονικαῖς συμπάσης τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἀνεδείχθημεν εἰς Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν και πάσης Ἑλλάδος εἰς διαδοχὴν τοῦ μεταστάντος εἰς κόλπους Κυρίου Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κυρῷ Χρυσοστόμου, ἀνδρὸς τὴν μὲν περὶ τὰ θεῖα σοφίαν δεινοτάτου, τὸν ἐν Πίστει ζῆλον ἐνθέου και τὴν πραότητα πᾶν ἀγαστοῦ. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ διεδέξαντο ἀσπασμοὶ και Διαθεβαιώσεις και τὸ Μέγα Μήνυμα, μάρτυρες δ' ἔσθη τὰ ἐν τῷ Ἱερῷ Κώδικι ῥήματα και κείμενα.

Μεθ' ἡμέρας τρεῖς, τὰ τῇ Ἱεραρχίᾳ τῆς Ἐκκλη-

προς μακραίων Παράδοσις, ἣ ὅλοια θὰ φαίξῃ τὰς στενάς και δυσχερεῖς ἀτραπούς, ἀπὸ τὰς ὁποίας θὰ διέλθουν οἱ στρατιῶται τῆς Πίστειος διὰ νὰ φθάσουν εἰς τὸν σκοπὸν.

Ἐπαναλαμβάνομεν, ὅτι ἡ ἀποστολὴ εἶναι τραχεῖα και ὁ ἀγὼν ἐναντίον τῆς δυστυχίας και τῆς ἠθικῆς κρίσεως θὰ εἶναι σκληρὸς και θὰ ἐμφανίσῃ ποικίλας ἐναλλαγὰς. Τοιοῦτοι ὅμως ὑπῆρξαν πάντοτε οἱ ἀγῶνες τῆς Ἐκκλησίας : συνεχεῖς, ἐπίμονοι, δύσκολοι, ἐξαντλητικοί. Ὅλοι ὅμως οἱ ἀγῶνες αὐτοὶ ἐτέτυχον και εἰς τὸ τέρας τῶν ἑλαμψῶν ὁ στέφανος τῆς Νίκης. Τοιοῦτος θὰ εἶναι, ἀσφαλῶς, και ὁ νέος εἰρηνικὸς ἀγὼν, εἰς τὸν ὁποῖον θ' ἀποδυθῇ ἡ στρατευομένη Ἑλληνικῇ Ἐκκλησίᾳ ὑπὲρ τῶν πνευματικῶν τῆς τέκνων και ὑπὲρ τῆς διαφυλάξεως τῶν ἠθικῶν ἀξιών, τὰς ὁποίας συμβολίζει ὁ κατὰ Χριστὸν πολιτισμὸς. Ὁ Πανάγιος Θεὸς θὰ ἐνισχύῃ τοὺς στρατιώτας τῶν ἐντολῶν Του, θὰ εὐλογῆσθαι τοὺς μόχθους τῶν και θ' ἀναδείξῃ καρποφόρους τὰς προσπάθειάς τῶν ἐπὶ ἔργα Ἀγάπης και Εἰρήνης.

σίας τῆς Ἑλλάδος δόξαντα και τῷ Παναγίῳ Πνεύματι τελειωθέντα ἐνώπιον πολιτικοῦ κριτηρίου ἐπὶ τὸ ἀκυρωθῆναι ἠνέχθη. Τοῦτο δὲ, ὑπέκρινον τῇ τραχεῖᾳ διὰ κοσμικῶν ἀρχόντων, πρὸς οὐδὲν λογιζαμένων τὴν ἱερότητα τῶν θεῶν Ἀποστολικῶν και Συνοδικῶν Κανόνων, ἐπιλαθόμενον δ' ὡς οὐκ ἐξῆν, τοῦ κρίματος, ἀπεφῆναι ἀκυρωτέαν τὴν πρόκρισιν τῶν θεσθῶν ὀδηγηθέντων Ἀρχιερέων τῆς σεπτῆς Ἱεραρχίας, ἄλλα δὲ τε πολλὰ τὰ ἀσχήμονα ἐρρήθη ἐν τῇ ἀποφράδι ἐκείνῃ ἡμέρᾳ τοῦ κατακρίματος ἐπὶ προπηλακισμῷ και χλεύῃ τῶν τιμωτάτων τῆς Πίστειος και τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, οὐκ ἔχουσα ὅπως τῷ καιρῷ χρήσθαι πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν, ἔγνω, ἀχθομένων τινῶν ἀποστῆναι τῆς τε ἐκλογῆς και τῶν μετ' αὐτὴν πραχθέντων, τάξει κανονικῆ, τελεσμάτων, ἕτερον δὲ προβάλλειν πρόσωπον ἐπὶ τὴν κατοχὴν τοῦ μὴ ἐν χηρείᾳ ὄντος Ἰθρόνου. Ὁ δὲ Κανονικὸς Ἀρχιεπίσκοπος, ἐν κουτωδίᾳ κρατερῆ, ὡς περ παλαμναῖός τις, ἀπήχθη εἰς Μονὴν Φανερωμένης τὴν κατὰ νῆτρον τῆς Σαλαμίνας, ἐν ἣ, ἰσχυρῶς φρουρούμενος, διετέλεσεν ἀκωνώνητος ἄχρι τῆς ἡμέρας τῆς α' τοῦ μηνὸς Μαΐου τοῦ ἔτους 'α' ρ' μα', ὁπότε ἔδοξε τῇ πολιτικῇ ἐξουσίᾳ ἀποδοθῆναι αὐτῷ τὴν ἐλευθέραν κοινωνίαν.

Και ἡμεῖς μὲν τὰ πάντ' ἀδεῶς ἀνέσχομεν πεποιθότες ἐπὶ Κύριον και τὸ θέλημα Αὐτοῦ ἀσμένως ἐκδεχόμενοι. Ἡ δὲ νῦν φιλόχριστος Ἑλληνικῇ Πολιτεία, εὐλαβεῖα περισσῇ πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν κινουμένη, Μείζονα Ἱερὰν Σύνοδον κατέστησεν ἐπὶ τὸ κοῖναι, πότερός ἐστιν ὁ Κανονικὸς Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν και πάσης Ἑλλάδος, ὁ φήφοις κανονικαῖς τῆς Ἱεραρχίας ἀναδειχθεῖς και τῷ Μεγάλῳ Μηνύματι καταστάς ἢ ὁ ἕτερος ὁ κατασχὼν τὸν τούτου θρόνον, και περ μὴ κανονικῶς χηρεύοντα, ἀποφάσει κοσμικῶν κριτῶν και διὰ ἀρχόντων ἐμπαιβεῖ ἐλευνομένων. Ἡ Μείζων Ἱερὰ Σύνοδος, ἣς ἀμέσως μετέσχον τέσσαρες και εἴκοσι Ἀρχιερεῖς, διασκευασμένη κατὰ τοὺς θεῖους και Ἱεροὺς Ἀποστολικούς και Συνοδικούς Κανόνας, ἀπεφῆναι τῇ αὐτῇ φωνῇ ἀμετάθετα ὅσα, ἐπιστάσι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, δέδοκται τῇ Ἱεραρχίᾳ, ἔωλα δὲ τε και ἀγέννητα ὅσα, κοσμικῇ ἐπιηρείᾳ, κατεπράχθη ἐναντία τοῖς τε Κανόσι και τῇ Ἱερᾷ Παραδόσει, εἰ και σχήματι ἐκκλησιαστικῶν τελεσμάτων ἀναξίως περιήρθη.

Συνωδὰ τῇ συνοδικῇ ταύτῃ ἀποφάνται, ἡπερ συμψήφως ἐν πᾶσιν ἑαυτοὺς γράμμασιν ἐβεβαίωσαν και οἱ ἀπολειφθέντες κωλύμασιν ἢ νόσῳ τῆς Μείζονος Ἱερᾶς Συνόδου, ἀναλαθόντες τῇ ε' Ἰουλίου τοῦ ἔτους 'α' ρ' μα' τὴν χάριτι και οἰκτιρμοῖς τοῦ Παναγίου καταπιστευθεῖσαν ἡμῖν διακονίαν, περὶ πολλοῦ ποιούμεθα διαθεβαιώσαι τὴν Ὑμετέραν Θεόσωστον Παναγιότητα, ἣτι ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, καθάπερ και ἐν τῇ ἐνθρονίσει δημοσίᾳ ἐξηγγελίαμεν, θυγάτηρ φιλόστοργος και εὐγνώμων τῆς Μεγάλῃς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, οὐ παύσεται τὰ τροφεῖα εὐλαδῶς Αὐτῇ ἀποδοῦσα. Πρὸς δὲ τὰς λοιπὰς ὁμοδόξους Ἐκκλησίας τῆς ἐν Χριστῷ τῷ Κυρίῳ Πίστειος διατελέσει ἀεὶ κοινὴ μοχθησοσα και διαφυλάσσουσα ἀπαράφθορον τὴν Πίστιν και ἀνυκλιώτων τὴν διδασκαλίαν αὐτῆς.

Δήλον εκ τούτου γίνεται, ότι πρόθεσις ἡμῶν ἐστὶ τὸ παραμένειν ἐν πνευματικῇ ἐπικοινωνίᾳ μετὰ πασῶν τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ δὴ καὶ μάλιστα τῆς ἐν αὐταῖς Πρωτοθρόνου Μεγάλῃς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας. Ἦς τὸ κλέος ἀφθιτον, ὅτι ἐν Αὐτῇ διαυγῇ παρεφυλάχθη τῆς ὁρθῆς Πίστεως τὰ νόματα καὶ αἱ θεοδίδακτοι Ἀλήθεια: αὐτῆς ἄχρι τοῦ νῦν ἀμετάθετοι ἐν παντί καὶ ἀλύμαντοι ἐξ ὀθνείας ῥοπῆς διακρατοῦνται. Ἡγούμεθα δέ, οὕτω θουλεύομενοι καὶ ποιῶντες, στοιχεῖν τε τῷ συμφέροντι τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὑπηρετεῖν τῷ βουλήματι τοῦ Κυρίου, ὃ ἐστὶ σύμπασαν τὴν ἀνθρωπότητα συνταχθῆναι εἰς ποίμνην μίαν, τὸν αὐτόν, Ἐνα, ἐχουσα Ποιμένα. Καλεπῶς γὰρ ἂν δυναθῆι ἡ Ἐκκλησία περιγενέσθαι τῶν κυκλούντων αὐτὴν ὑπεναντίων καὶ τὴν ἑαυτῆς ἡεσδοτον πληρῶσαι κλησιν, εἰ μὴ ἐν κοινῶνι ἄρα γετ, συμπνοῖα τε ὁμοθῶμω καὶ ἀγάπῃ εἰλικρινεῖ ὄντα διατελεῖται τὰ ἐπὶ μέρους τμήματα αὐτῆς πρὸς ἄλληλα ἐν παντί καιρῷ.

Οὐδενὶ ἕξοστιν ἐπιλαθέσθαι ἐν οἰαῖς ὥραις διαβιῶμεν καὶ ὄσοι καὶ οἰοὶ κίνδυνοι περιζωννύουσι τὴν εὐπαγῆ ἑλλάδα τῆς Ἁγίας ἡμῶν Πίστεως καταφερομένην κατὰ σκοπέλων, οἷοι δὲ τριβόλοι καὶ ζιζάνια καὶ δαιμόνια καινὰ ἀνέφυσαν ἐκ σπέρματος πονηροῦ ἐν τῷ τιμῷ ἀγρῷ τῆς κατὰ Χριστὸν Πίστεως. Οὐ δάδιον δ' ἀπὸ τούτων πάντων ἀπαλλαγῆναι τὴν Ἐκκλησίαν, ἐὰν μὴ ἐπιλάθῃται τοῦ ἀγῶνος ἡνωμένη ἐν τε τῇ Πίστει καὶ ἐν συνεργείῳ ἀδιαταράκτῳ ἀπὸ διχονοίας καὶ ὑποβλέψεως. Εἰ δ' αὖ μὴ οὕτω, μοχθηρόν τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν εἰς τέλος ἀγωνίσασθαι καὶ οἱ ὑπεναντίοι, οἱ τῷ πονηρῷ ὑπηρετοῦντες, κἀν μὴ τὴν νίκην ἄρῶνται, ὅμως τὰ μάλιστα δυσχεύρωται ἔσσονται.

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, ἀποκαταστάσα, ὡς περ ἔφθην εἰπόντες, εἰς τὴν κανονικὴν καὶ σύμφωνον τοῖς Θεοῖς καὶ Ἱεροῖς Κανόσι τάξιν, καθῆκον ἑαυτῆς ἐν τοῖς πρῶτον λογίζεται κοινωῆσαι μετὰ τῶν ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν, τὴν ἐπικουρίαν τούτων ἐξαιτουμένη ἐφ' ἃ δεήσει καὶ τὴν ἑαυτῆς προφρόνως παντὶ τῷ βουλομένῳ προσάγουσα εἰ περ ταύτης χρεῖα. Κοινὸς γὰρ ὁ στέφανος, ὡς περ καὶ ἡ κλησις, ἐν τῇ αὐτῇ δὲ ἱερᾷ τετάγματα ἐστὶν, ἡτινι ἄμωμος εἰς αἰωνίαν παραφυλακὴν δέδοται ἡ κληρονομία τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Λόγου τοῦ Θεοῦ.

Ἐκδεχόμενοι τὰς εὐχὰς τῆς Ἡμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος πρὸς Κύριον ὑπὲρ εὐσταθείας τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, τοῦ χεμαζωμένου σήμερον ἐν δίνῃ πολέμου ἁροτολοιοῦ, διατελοῦμεν ἐπευχόμενοι ταπεινῶς, ὅπως Κύριος σκέπη καὶ κραταιοῖ πανοθενεῖ δεξιᾷ τὴν Μεγάλῃν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, δωρήται δὲ τῷ ἐπαξίως Προκαθημένῳ Αὐτῆς ἐπὶ μήκιστον ἡμέρας ὄλβου ἐν ἐλπί Θεοῦ καὶ ἔργοις ἀρεστοῖς Αὐτοῦ.

Τῆς λίαν ἡμῖν περισπουδάστου σεβασμίας Αὐτῆς Παναγιότητος Ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός καὶ ὄλως πρόθυμος

Γεώργιος Παπαδόπουλος

Παρόμοια εἰθηνικά γράμματα ἐστάλησαν καὶ πρὸς τοὺς λοιποὺς Ἁγιωτάτους Προέδρους τῶν λοιπῶν Αὐτοκεφάλων Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν.

ΣΥΜΨΗΦΟΙ ΙΕΡΑΡΧΑΙ ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΜΕΙΖΟΝΟΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

Τῶν ἐργασιῶν τῆς Μεζζονος Ἱερᾶς Συνόδου μετέσχον ἀμέσως καὶ ὁμοφῶμως ἐνάκονταν τὴν ληφθεῖσαν ἱστορικὴν ἀπόφασιν—ἡτις ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ προηγούμενον, πανηγυρικόν, τεύχος τῆς ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ—εἰκοσι τέσσαρες Ἱεράρχαι. Ἐτεροὶ τέσσαρες Ἱεράρχαι, οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίται Παρραμυθίας κ. Γεωργίου, Δράμας κ. Βασιλείου, Ζιχνῶν κ. Ἀλέξανδρος κα' Χίου κ. Ἰωακείμ, μὴ βυνηθέντες νὰ λάβουν μέρος εἰς τὰς ἐργασίας τῆς Μεζζονος Ἱερᾶς Συνόδου, ἐκηρύχθησαν σύμψηφοι πρὸς τὴν ἀπόφασιν Αὐτῆς διὰ τῶν κατωτέρω δημοσιευμένων ἐπισήμων δηλώσεων ἡ ἐπιστολῶν αὐτῶν κατὰ τὴν οἰκίαν χρονολογικὴν σειράν :

1^{ον} ΕΝΘΥΜΙΟΝ ΤΗΣ Δ. ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ
Ο ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΣ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑΣ

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Παρραμυθίας, μὴ δυναθῆς νὰ προλάβῃ καὶ μετόσχη εἰς τὰς ἐργασίας τῆς Μεζζονος Ἱερᾶς Συνόδου, ἀκούσας τὰς ἀποφάσεις αὐτῆς ἀνακοινοῦμεν εἰς τὴν τακτικὴν συνεδσίαν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς ὁ ἱσταμένου μηνός, εἶπε τὰ ἑξῆς :

— Ζηροστάτην αἰσθάνομαι καὶ ἐγὼ χαράν, πληροφροῦμενος κατὰ τὴν ἱστορικὴν ταύτην στιγμὴν ἐπισήμως τὴν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τῆς μακαριώτου Παρραδόσεως τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν κανονικὴν λύσιν τοῦ τοσοῦτον ἀπασχολήσαντος τὴν ἡμετέραν Ἐκκλησίαν ἀρχιεπισκοπικοῦ ζητήματος. Αὐτοῦμαι δὲ βαθύτατα, διότι, διὰ λόγους ἀνεξαρτήτους τῆς θελήσεώς μου καὶ δὴ διὰ τὰς ὑφισταμένους, ὡς ἐκ τῶν γνωστῶν σημειῶν συνθηκῶν, ὅφ' ἂς διατελεῖ ἡ χώρα ἡμῶν, δυσχεύειας τῶν συγκοινωνιῶν, δὲν ἡδυνήθη, ἐγκαίρως ἀφικνούμενος ἐνταῦθα. νὰ μετόσχω τῶν ἐργασιῶν τῆς συγκληθείσης Μεζζονος Ἱε-

ρᾶς Συνόδου, ὡς εἶχον κληθῆ Ἐπιλαμβανόμενος ὅμως τῆς διδομένης μοι νῦν εὐκαιρίας, δηλῶ, ὅτι τάσσομαι ΟΜΟΨΗΦΟΣ τῇ Ἁγίᾳ Μεζζονι Ἱερᾷ Συνόδῳ, ἀποδεχόμενος ΠΑΗΡΩΣ καὶ ΚΑΤΑ ΠΑΝΤΑ τὴν ληφθεῖσαν ἀπόφασιν αὐτῆς, ὡς αὕτη ἐξετέθη προηγουμένως.

(Ἀπόσπασμα Πρακτικῶν Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἑλλάδος Συνεδρία τῆς 11 Ἰουλίου 1941)

Π^{ον} ΔΙ' ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ

1. Ο ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΣ ΔΡΑΜΑΣ

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 15ῃ Ἰουλίου 1941

Πρὸς τὴν Αὐτοῦ Μακαριότητα τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος Κύριον Κύριον
Δ α μ α σ κ η γ δ ν Ἐνταῦθα

Μακαριώτατε,

Πάνυ εὐφροσύνως ἐκομισάμην καὶ διεξῆλθον μετὰ διαφρόντος ζωηροῦ καὶ προσοχῆς, ἡς ἦν ἄξιον, τὸ ὑπὸ χρον. 10 ἱσταμένου μηνός Ἰουλίου τῆς Ἡμετέρας γεραμίας Μακαριότητος Ἐγκύκλιον Γράμμα, δι' οὗ Αὐτῆ ἡγαθύνθη νὰ ἀναγγεῖται καὶ τῇ ἐμῇ Ταπεινότητι τὴν κανονικὴ ὁδὸν καὶ διὰ βουλῆς καὶ ψήφου τῆς Μεζζονος Ἱερᾶς Συνόδου—πρὸς Ἦς τὴν ἀπόφασιν, ὡς μέλος αὐτῆς ἀπολειφθῆν λόγῳ νόσου προσσηκόντος βεβαιωμένης, καταλέγω ἑμαυτὸν ἐκ τῆς μελέτης σύμψηφον ἐν πᾶσι—, νομίμῳ δὲ ἐγκρίσει καὶ συγκαταθέσει τῆς Κυβερνήσεως, ἀποκατάστασιν Αὐτῆς ἐπὶ τὸν Θρόνον τῆς Θεοφροσύνης Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καὶ τὴν ἀνάληψιν ὑπ' Αὐτῆς ἔργῳ τῶν καθήκοντων τοῦ Προκαθημένου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Προγόμενος δὲ εἰς ἀπάντησιν συγχάρω πρῶτον ἐγκαρδίως τῇ Ἡμετέρᾳ περισπουδάστῳ Μακαριότητι ἐπὶ τῇ ἀνα-

λήψει τῶν ὑψηλῶν ποιμαντορικῶν καθηκόντων Αὐτῆς ὡς Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ εὐχομαι ὀλοφύχως, ἵνα Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν ἐνισχύῃ καὶ κρατύῃ Αὐτὴν εἰς τὴν ἀπόσκοπον καὶ καρποφόρον ἰσχυρίαν τῶν ποιμαντορικῶν Αὐτῆς καθηκόντων ἐν ταῖς παρούσαις ἐξαιρετικῶς κρίσιμους ἱστορικὰς στιγμαῖς τοῦ Ἔθνους καὶ τῆς Πατρίδος, ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἐκ τῶν δεινῶν τοῦ πολέμου ἐν ταλαιπωρίαις καὶ δυσπραγίαις καὶ θλίψεσι σκληρῶς δοκιμαζομένου εὐσεβοῦς Ἑλληνικοῦ λαοῦ μας.

Δηλῶ δ' ἐπειτα εἰλικρινῶς καὶ ἀνυποκρίτως ἐν ὀνόματι Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν, ὅτι, ἐν τῷ ἱστορικῷ ἄθλῳ, ὃν καλεῖται νὰ ἀναλάβῃ καὶ ἡ Ἐκκλησία διὰ τῶν ποιμένων καὶ Δειτουργῶν Αὐτῆς, ἀνωτάτων καὶ κατωτάτων πρὸς πᾶσαν ἀνακοφισιν καὶ θεραπεῖαν τῶν πνευματικῶν καὶ ἰλικῶν καὶ ψυχικῶν ἀναγκῶν τοῦ ἐν ταῖς παρούσαις παγκαλέτοις περιστάσει καὶ πονηραῖς ἡμέραις δεινοπαθοῦντος εὐσεβοῦς λαοῦ μας καὶ ἀνόρθων καὶ σωτηρίαν τῆς ἐκ τῶν δοκιμασιῶν τοῦ πολέμου καμφοθεΐσης καὶ ἐν φιλιβερῷ καταστάσει κατακειμένης ταλαινῆς Πατρίδος, θὰ μὲ εὖθι Αὐτὴ ἐπιτομον καὶ πρόθυμον εἰς πᾶσαν ἄθλησιν καὶ εἰς πᾶσαν θυσίαν καὶ εἰς πάντα μόχθον, ἀπλοῦν μὲν, καὶ ταπεινόν, ἀλλὰ πιστόν, μέχρι θανάτου, στρατιωτικὴν καὶ παραστάτην ἐπὶ τῶν Ἐπάλλεων τῆς Ἐκκλησίας.

Εἰς οἰονδήποτε τομέα τῆς στρατευομένης Ἐκκλησίας ἠθελον κοιθῆ δόκιμος πρὸς πᾶσαν ὑπὸ τῶν περιστάσεων ἐνδεικνυμένην καὶ ἐπιβαλλομένην ἐκκλησιαστικὴν διακονίαν, θὰ δεχθῶ προφρόνως καὶ ἀγογγύστως νὰ ὑπηρετήσω ὑπὲρ τοῦ κακοχουμένου λαοῦ μας καὶ τῆς χεμαζομένης Πατρίδος, ἀνηψῶν καὶ μὴ ὑπολογίζων, μήτε κόπους, μήτε μόχθους, μήτε κινδύνους, μήτε θυσίας κλπ.

Ἐπὶ τούτοις διατελῶ μετὰ πάσης ἐν Χριστῷ ἀγάπης, τιμῆς καὶ ἀδελφικῆς ἀφοσιώσεως τῆς Ὑμετέρας Γερασίας Μακαριότητος ἐλάχιστος ἐν Χριστῷ ἀδελφός καὶ ὅλος Ὑμέτερος καὶ πρόθυμος ἐν παντὶ καὶ πάντοτε.

† Ο ΔΡΑΜΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

2. Ο ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΣ ΖΙΧΝΩΝ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Ἰουλίου 1941

Τῷ Μακαριωτάτῳ Ἀρχιεπισκόπῳ Ἀθηνῶν
καὶ πάσης Ἑλλάδος Κυρίῳ Δαμασκηνῷ
Ἐνταῦθα

Μακαριώτατε,

Ἐλήφθη καὶ μετὰ τοῦ προσήκοντος ἐνδιαφέροντος καὶ προσοχῆς, ἧς ἔστιν ἄξιον, ἐμελετήθη τὸ ἀπὸ 10ης τοῦ ὀδεδούτου μηνὸς Ἰουλίου ἐ. ἔ. ἀδελφικὸν Γράμμα τῆς Ὑμετέρας λῖαν ἀγαπητῆς καὶ περισπουδάστου μοι Μακαριότητος.

Εἰς ἀπάντησιν δ' ἤκων, ἐγκάρδια ἐκφράζω ἀδελφικά συγχαρητήρια ἐπὶ τῇ αἰσίᾳ ἀποκαταστάσει Αὐτῆς εἰς τὸν Ἁγιώτατον Ἀποστολικὸν Θρόνον τῆς Θεοφρουρήτου Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν. Ἦς Κανονικὸς Ἀρχιεπίσκοπος ἀνεδείχθη ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης, ἐκλεγείσα διὰ ψήτων Κανονικῶν τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τῇ ε' τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου τοῦ α. ᾤ λη' σωτηρίου ἔτους συνελθούσης καὶ ἀποφνημαμένης ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ.

Οὐδεὶς δ' ἀντιλέγων Μακαριώτατε, ὅτι ἡ ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι διενεργηθεῖσα τότε ἐκλογή τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος ἦν καὶ ἔστι καὶ ἔσται ἡ μόνη Κανονικὴ, ἀπρόσβλητον δὲ καὶ ἀδιάσειστον τὸ κῆρος αὐτῆς παρὰ κοσμικοῦ Διακαστηρίου, ὑπὸ τὸ κράτος τῆς βίας καὶ τῆς αὐθαιρέσιας συνεδριάσαντος καὶ ἀναρμοδίως ἀντίθετον ἐκδόντος ἀπόφασιν.

Ὅθεν καὶ αὐτῆς ἀπὸ καρδίας συγχαίρων ἐπὶ τῇ αἰσίᾳ ἐγκαθιδρύσει καὶ δικαίᾳ ἀποκαταστάσει τῆς Ὑμετέρας λῖαν ἀγαπητῆς καὶ περισπουδάστου μοι Μακαριότητος εἰς τὸν Ἁγιώτατον τῆς Θεοφρουρήτου Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος Ἀποστολικὸν Θρόνον διὰ παμπληφῆ ληφθεῖσης ἀποφάσεως τῆς Μείζονος Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τῶν συνεδριῶν τῆς Ὀποιίας ἐκωλύθη νὰ μετασχω λόγῳ συσχούσης με βραδείας γόσου, ἀφ' ἧς μόλις ἦδη σὺν Θεῷ ἀναρρωνύου, δηλῶ ὅτι

ἀποδεχόμενος τὴν ἀπόφασιν ταύτην ἐκθύμως θέλω παρῶσχε Αὐτῇ τὴν ταπεινὴν μου συμβολὴν εἰς τὴν ἀπόσκοπον καὶ ἐπιτυχῆ διεξαγωγὴν καὶ εὐδωσίαν τοῦ ἱεροῦ ἔργου καὶ τῆς ὑψηλῆς ἀποστολῆς, ἣν ἐν ἀγάπῃ εὐαγγελικῶς ἀναλαμβάνει Αὐτὴ ἐν τοῖς χαλεπαῖς ταύταις ἡμέραις, ἕς, γράμμασιν οἷς εἶδε Κύριος, διέρχεται τὸ εὐσεβὲς ἡμῶν Ἔθνος.

Εὐχόμενος ὀλοφύχως, ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν περιφροσῇ καὶ διαφυλάττῃ ἀσινῆ ἀπὸ παντὸς ἀνιαιροῦ συναντήματος τὴν Ὑμετέραν λῖαν μοι ἀγαπητὴν καὶ περισπουδάστον Μακαριότητα, ὡς πλεῖστα, ὑγιεινὰ καὶ πανεμφροσυνα τὰ ἔτη Αὐτῆς χαριζόμενος πρὸς δόξαν τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας, ἀδελφικῶς ἐν Κυρίῳ Αὐτὴν κατασπάζομαι καὶ διατελῶ μετὰ τιμῆς καὶ ἀγάπης βαθείας.

Ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός

† Ο ΖΙΧΝΩΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

3. Ο ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΣ ΚΙΟΥ

Ἐν Χίῳ τῇ 29ῃ Ἰουλίου 1941

Πρὸς τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν
κ. κ. Δαμασκηνὸν Πρόεδρον τῆς Ἱ. Συνόδου
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Ἀθηνῶν

Διὰ τοῦ ἀπὸ 7ης Ἰουλίου 941 τηλεγραφήματός μου πρὸς τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα διεδήλουν τὴν χαρὰν μου διότι διὰ τῆς ἐγκαθιδρύσεως Αὐτῆς εἰς τὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν Θρόνον ἀποκαθίστατο ἡ Κανονικὴ τάξις ἐν τῷ ζητήματι τῆς ἐκλογῆς τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν.

Ἦδη ἀπαντῶν εἰς τὸ μόλις σήμερον ληφθὲν Ὑμέτερον ἀπὸ 10ης Ἰουλίου ἐ. ἔ. εἰρηρικὸν γράμμα εὐσεβῶς δηλῶ ὅτι ἀποδέχομαι πλήρως καὶ συμφωνῶ ἀπολύτως μὲ τὰς ἀποφάσεις τῆς Μείζονος Συνόδου ἀποφνημαμένης ὅτι ἡ ἐκλογή τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος ἡ γενομένη τὴν 9ην Νοεμβρίου τοῦ ἔτους 1938 ὡς Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν ἦτο κανονικὴ καὶ ἔγκυρος.

Δοξάζω τὸν Πανάγαθον Θεόν, διότι οὕτω ἀποκατεστάθη ἡ ἰσχύς καὶ τὸ κῆρος τῶν Κανονικῶν διατάξεων. Δοξάζω ἐπίσης τὸ δόγμα τοῦ Ὑψίστου διότι ἐν οὕτω χαλεπαῖς ἡμέραις διὰ τὸ Ἔθνος καὶ τὴν Ἐκκλησίαν ἡμῶν ἀνέλαβε τὰς ἡνίας τῆς Ἐκκλησίας ὁ ἐκλεκτός τῆς Κανονικῆς Ἱεραρχίας, ἐπὶ τὴν σύνεσιν, ἰκανότητα καὶ δραστηριότητα τοῦ ὁποίου ἐλπίζομεν καὶ πιστεύομεν οἱ πάντες.

Τιθέμενος ἀνεπιφυλάκτως εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος, εὐχομαι ὀλοφύχως, ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἐνισχύῃ Αὐτὴν εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Αὐτῆς ποιμαντορίαν ἐν οὕτω κρίσιμους στιγμαῖς.

Μετὰ σεβασμοῦ ἀπείρου

ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός

† Ο ΚΙΟΥ ΙΩΑΚΕΙΜ

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ ΙΕΡΑΡΧΩΝ

Ἦρχισαν νὰ λαμβάνονται τὰ συγχαρητήρια γράμματα καὶ αἱ ἀπαντήσεις τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις των εὐρισκομένων Σεβ. Ἱεραρχῶν πρὸς τὸ Ἐιρηρικὸν Γράμμα τῆς Α. Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος. Ἐκ τῶν ληφθέντων συγχαρητηρίων εἰς τὸ σημερινὸν φύλλον δημοσιεύονται τὰ κάτωθι κατὰ χρονολογικὴν σειρὰν λίψεως :

1. ΔΙ' ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ

1. Τοῦ Σεβασμιωτάτου Μεσσηνίας

Ἐν Καλαμῶν τῇ 8 Ἰουλίου 1941

Τῷ Μακαριωτάτῳ Ἀρχιεπισκόπῳ Ἀθηνῶν
Κυρίῳ Δαμασκηνῷ

Εἶδομεν χεῖρας ἐν τύπῳ Καλαμῶν τὴν ἀποκατάστασιν τῆς Ἱ. Μακαριότητος ἐν τῷ Ἀρχιεπισκοπικῷ θρόνῳ Ἀθηνῶν Συγχαίροντες Αὐτῇ, εὐχόμεθα καρποφόρον καὶ κατὰ Θεὸν ποιμαντορίαν ἐπ' ἀγαθῷ τῆς στρατευομένης Ἐκκλησίας καὶ τοῦ πολυπαθοῦς Ἔθνους.

Δόγῳ κοπύσασιν καὶ ἀσθενείας μικρᾶς ἐν ἡδυνήθημεν

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΓΙΝΕΤΑΙ ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΔΕΚΑΤΡΙΜΕΛΗΣ

ΤΟ ΕΚΔΟΘΕΝ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 334 ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Διά του υπ' αριθ. 2170 του 1940 'Αναγκαστικού Νόμου «περί Καταστατικού Χάρτου» της 'Εκκλησίας της 'Ελλάδος», εν άρθρω 5 παρ. 1, ορίζεται, ότι «'Η 'Ιερά Σύνοδος της 'Εκκλησίας της 'Ελλάδος, συνεργουμένη τη 1 'Οκτωβρίου έκαστου έτους επί ενιαυσία περιόδω, σύγκριται εκ του 'Αρχιεπισκόπου 'Αθηνών και πάσης 'Ελλάδος ως διακκοίς Προέδρου και έξ συνέδρων Μητροπολιτών, ών οι τρεις λαμβάνονται εκ των έχόντων Μητροπόλεις 'Αρχιερέων της Αυτόκεφάλου 'Εκκλησίας της 'Ελλάδος, κατά την σειράν των πρεσβειών της 'Αρχιερωσύνης, τρεις δέ κατά τον αυτόν τρόπον εκ των έχόντων εν 'Ελλάδι Μητροπόλεις του Οικουμενικού Θρόνου».

Εν συνεχεία, διά του άρθρου 1 του υπ' αριθ. 2567/1940 'Αναγκαστικού Νόμου «περί συμπληρώσεως του υπ' αριθ. 2170/1940 'Αναγκαστικού Νόμου «περί Καταστατικού Χάρτου της 'Εκκλησίας της 'Ελλάδος», καθωρίσθη, ότι «Διά Βασιλικού Διατάγματος προκαλουμένου υπό του 'Υπουργού Θρησκευμάτων και 'Εθνικής Παιδείας, μετά σύμφωνον γνώμην του Προέδρου της 'Ιεράς Συνόδου, δύναται γά παρατείνεται επί εν είσθε έτος ή θητεία ενός ή δύο των συνοδικών μελών της ληξάσης συνοδικής περιόδου. 'Εν τιαύτη περιπτώσει μειούται αντίστοιχος δ αριθμός των υπό του Προέδρου της 'Ιεράς Συνόδου

κατά τὰ πρεσβεία της 'Αρχιερωσύνης καλουμένων και δη ούτως ώστε ή 'Ιερά Σύνοδος και πάλιν να συγκροτείται εκ τριών συνέδρων Μητροπολιτών εκ των έχόντων Μητροπόλεις της Αυτόκεφάλου 'Εκκλησίας της 'Ελλάδος και τριών εκ των έχόντων Μητροπόλεις του Οικουμενικού Θρόνου».

Διά των ως άνω διατάξεων, κατηγορήθη ό θεσμός της δεκατριμελούς 'Ιεράς Συνόδου, όστις καθιερώθη άποφάσει του Σώματος της 'Ιεράς Συνόδου της 'Ιεραρχίας της 'Ελλάδος (Συνεδρία 26/11/1930 και 1/10/1931) διά λόγους πραγματικούς και κανονικούς. Πραγματικούς μέν, διότι τὰ όρια της 'Ελληνικής Πολιτείας, μετά τους Βαλκανικούς πολέμους, έδιπλασιάσθησαν και συνεδιπλασιάσθη ή δύναμις της 'Εκκλησίας της 'Ελλάδος. Κανονικούς δέ, διότι, συμφώνως προς τον ΙΒ' Κανόνα της εν Καρθαγένη Συνόδου, 'Αρχιερεύς μόνον υπό δεκατριών 'Αρχιερέων δύναται να δικάζηται.

Πρός άρσιν του δημιουργηθέντος εκ του περιορισμού των μελών της 'Ιεράς Συνόδου άτόπου και άποκατάστασιν των πραγμάτων εις την κανονικήν αυτών τάξιν, ή Κυβέρνησις έξέδωκε τδ εύθυσ κατωτέρω υπ' αριθ. 334 Νομοθετικόν Διάταγμα.

'Η διάταξις του υπ' αριθ. 2567/1940 'Αναγκαστικού Νόμου, ή σχετική προς την παράτασιν της θη-

νά ταξειδεύσωμεν και να παρασώμεν τη Μετξονι Σύνοδω.

Μετ' αδελφικής αγάπης

† Ο ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ ΠΟΥΚΑΡΠΟΣ

2. Του Σεβασμιωτάτου Δημητριάδος

'Εν τη 'Ι. Μονή Ξενίας τη 9 'Ιουλίου 1941

Μακαριώτατε,

Εύρισκόμενος έδώ από της 1ης 'Ιουλίου προς ανακούφισίν μου έξ όγληρξ και δυσιάτου παθήσεως, έλαδον σήμερα τυχαίως φύλλον του 'Ελευθ. Βήματος, έξ ου έπληροφορήθην περί του ευμενούς αποτελέσματος της συνεδριάσεως της Μετξονος 'Ι. Συνόδου, όπερ και άνέμενον.

*Όπως εδχαρίστως σπεύδω να σας έκφράσω την χαράν μου επί τη λήξει των ταλαιπωριών σας και τη άποκατάστασει σας εις έν είχθε έκλεγη θρόνον. Προσθέτω δέ και τας ταπεινάς μου ευχάς, όπως ό Κύριος σας φωτίσχη και ενιχυθή να φέρετε μεθ' όπομονής, σταθερότητος και σοφίας τον βαρύτατον σταυρόν των μεγάλων καθηκόντων, τὰ όποια τώρα αναλαμβάνετε και μάλιστα υπό τόσον δυσμενεις περιστάσεις διά τε τό 'Εθνος και την 'Εκκλησίαν ήμών.

'Επί τούτοις έπικαλούμενος τας ευχάς της 'Υμετέρας Μακαριότητος, διατελώ :

Μετά σεβασμού και αγάπης της έν Χριστώ

† Ο ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΙΩΑΚΕΙΜ

Η. ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΩΣ

1. Του Σεβασμιωτάτου Χίου

'Εκ Χίου 'Αριθμ. 466 7)7)41

'Αρχιεπίσκοπον Δαμασκηνόν

'Αθήνας

'Εγκαθ'ήρσαις ήμών αρχιεπισκοπικών θρόνον 'Αθηνών άποκαθίστασα κανονικήν τάξιν ενέπληρο χαρξς χριστιανούς. Συγχαίρων υποδάλλω αδελφικούς άσπαμούς.

† ΧΙΟΥ ΙΩΑΚΕΙΜ

2. Των Σεβασμιωτάτων Μιτυλήνης και Μηθύμνης

'Εκ Μιτυλήνης 'Αριθ. 1247 15)7)41

Μακαριώτατον 'Αρχιεπίσκοπον Δαμασκηνόν

'Αθήνας

'Επικαλούμενοι: ήμετέρας ευχάς δεόμεθα 'Υψίστου κατευθύνη διαθήματα ήμετέρας Μακαριότητος επ' αγαθθ 'Εκκλησίας έν ούτω κρίσιμοις καιροίς,

† ΜΥΤΙΑΝΝΗΣ ΙΑΚΩΒΟΣ

† ΜΗΘΥΜΝΗΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

3. Του Σεβασμιωτάτου Φθιώτιδος

'Εκ Λαμίας

Μακαριώτατον 'Αρχιεπίσκοπον

'Αθήνας

'Απαντώντες ήμετέραν έπιστολήν 10 λήγοντος ήν εβρομεν έπανελθόντες λουτρών Πλατυστόμου ευχόμεθα ενίσχυσιν παρά Νυμφίου 'Εκκλησίας.

† ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ

4. Του Σεβασμιωτάτου Σισανίου

'Αρχιεπίσκοπον 'Αθηνών Δαμασκηνόν

'Αθήνας

Κατευθύνα: Κύριος διαθήματα ήμετέρας Μακαριότητος εις έργα αγαθά και σωτήρια 'Εκκλησίξ.

† ΣΙΣΑΝΙΟΥ ΔΙΟΔΩΡΟΣ

5. Του Σεβασμιωτάτου Σάμου και 'Ισθμίας

'Εκ Σάμου 'Αριθμ. 1151 31)7)41

Μακαριώτατον 'Αρχιεπίσκοπον Δαμασκηνόν

'Αθήνας

'Ανέγνωσα σήμεραν Ειρηνικήν, εγκύκλιόν και όσα εδημοσιεύθησαν εν 'Εκκλησίξ σχετικώς προς άποκατάστασίν σας εις 'Αρχιεπισκοπικόν θρόνον. Συμμερίζομαι χαράν ήμών. 'Η χαρά είναι τόσο θερμή όση δαθεία ή αγανάκτησις κατά προσώπου τδ όποιον συμμάχησαν προς τυραννικόν καθεστώς ή άγροσύτου έδέχθη νοσοισθή έκκλησιαστικήν εξουσίαν. Τδ προσώπον τούτο άλλους μέν εξηπάτησε, σύνολον δέ 'Ιεραρχών έθεσεν υπό 'δοκιμασίαν, ήμξς πρώτον και ύστερον άλλους ανεξκρίετως υποκύψαντας πάντας διαμαρτυρήτως και καταστάντας διά τούτο ήπευθόνους, άλλους πολδ όπως έγώ και άλλους κατά θαυμόν ολιγώτερον. 'Η διά ταιούτων θλίψεων και δοκιμασιών διελθούσα ζωή της 'Εκκλησίας θεμελιώνει στερεώτεροι την ήμετέραν Μακαριότητα επί του θρόνου και γεννη την πεποίθησιν, ότι ή υπό της εθφύιας και εμπειρίας αυτής ηθβαλιούχησις του σκάφους της 'Εκκλησίας θέλει άποφέρει την πλήρη καθυσάχασιν του χριστιανικού αίσθήματος και ανάδειξει λαμπράν και ένδοξον την ζωήν της Αγίας ήμών 'Εκκλησίας.

† ΣΑΜΟΥ ΚΑΙ 'ΙΣΘΜΙΑΣ ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ

Σημείωσις. Αί άπαντήσεις των Σεβασμιωτάτων 'Ιεραρχών εις τδ Ειρηνικόν Γράμμα του Μακαριωτάτου θα δημοσιευθούν εις τδ προσεχές φύλλον της «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ».

τείας συνοδικού και επί δευτέραν συνοδικήν περίοδον, κατηγορήθη διά του άρθρου 1 παρ. 1 του υπ' αριθ. 188 του 1941 Νομοθετικού Διατάγματος «περί συγλήσεως Μείζονος 'Ιεράς Συνόδου πρὸς κανονικὴν λύσιν του 'Αρχιεπισκοπικοῦ ζητήματος». (Ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ υπ' αριθ. 13 του 1941 τεύχος τῆς «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ», σελίς 100).

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 334

Ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ υπ' αριθ. 256 τῆς 30 'Ιουλίου 1941 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (Τεύχος Πρώτον).

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν «περὶ 'Ιεράς Συνόδου τῆς Ἑλλάδος» κειμένων διατάξεων

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχοντες υπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ υπ' αριθ. 1 τῆς 30 Ἀπριλίου) 2 Μαΐου 1941 Ν. Δ. «περὶ τῶν ἀρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων», ἀποφασίζομεν:

Ἄρθρον 1.

Ἐπανέρχεται ἐν ἰσχύϊ ἡ διάταξις τοῦ άρθρου 4 τοῦ Καταστατικοῦ Νόμου 5187, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ άρθρου 1 τοῦ 4538 (*) Νόμου «περὶ συνθέσεως τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐκ δώδεκα μελῶν, καλουμένων κατὰ τὰ πρεσβεῖα τῆς χειροτονίας, καταργουμένης πάσης ἀντιθέτου διατάξεως (**).

Ἄρθρον 2.

Μητροπολίται ἀποστελλόμενοι ὑπὸ τῆς Ἱεράς Συν.

(*)

Νόμος 5438

«Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Νόμου 5187 (Καταστατικὸς Νόμος τῆς Ἀυτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος). Ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ υπ' αριθ. 143 τῆς 6 Μαΐου 1932 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (Τεύχος Πρώτον).

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Νόμου 5187 τροποποιεῖται ὡς ἀκολουθεῖ:

«Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐνεργούσα πάντοτε ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, σύγκαιτα: ἐκ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος ὡς Προέδρου, καὶ δώδεκα μελῶν, οἱ τὰ μὲν εἴ λαμβάνονται ἐκ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ Ἀρχιερέων τῆς Ἀυτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, κατὰ τὴν σειράν τῶν πρεσβεῖων τῆς Ἀρχιερωσύνης, τὰ δὲ λοιπὰ εἴ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐκ τῶν ἐν Ἑλλάδι: ἐν ἐνεργείᾳ Μητροπολιτῶν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ἐν τῷ κειμένῳ τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος ἀναγράφεται: ὁ ἀριθμὸς τοῦ Νόμου 4538 κατ' ἀναριθμητισμὸν ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ 5438, ὡς εὐθὺς ἀνωτέρω.

(**) Κατ' ἐφαρμογὴν τῆς διατάξεως ταύτης, ἐκλήθησαν πρὸς συμπλήρωσιν τῆς Ἱεράς Συνόδου διὰ τὸ μέχρι τῆς 30ῆς Σεπτεμβρίου εἰ. έτους χρονικὸν διάστημα οἱ κάτωθι εἴ Μητροπολίται κατὰ σειράν πρεσβεῖων Ἀρχιερωσύνης:

Α'. Ἐκ τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος

Οἱ Μητροπολίται: Μεσσηνίας κ. Πολύκαρπος, Σύρου, Τήνου, Ἀνδρου κ. Φιλάρτος καὶ Δημητριάδος κ. Ἰωακείμ.

Β'. Ἐκ τῶν Νέων Χωρῶν

Οἱ Μητροπολίται: Πολυανῆς, Κιλκισίου καὶ Βαρδαριωτῶν κ. Κύριλλος Μηθύμνης κ. Διονύσιος καὶ Φλωρίνης κ. Βασίλειος.

Ἡδη, καταργηθέντος τοῦ θεσμοῦ τῶν ἀριστίνδην Συνοδικῶν, ἐκλήθησαν οἱ Μητροπολίται: Παρμυθίας, Φιλιατῶν καὶ Γηρομερίου κ. Γεώργιος καὶ Ἡλείας κ. Ἀντώνιος. Οἱ ὀκτὼ ἀνωτέρω Μητροπολίται θὰ παραμείνουν καὶ κατὰ τὴν προσεχῆ Συνοδικήν περίοδον.

Ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου 1941, ἐκπνεούσης τῆς θητείας τῶν τεσσάρων συνοδικῶν συνέδρων τῆς ληγουσῆς συνοδικῆς περιόδου, θέλουν κληθῆ ὡς μέλη τῆς Ἱεράς Συνόδου οἱ κάτωθι: Μητροπολίται κατὰ σειράν πρεσβεῖων Ἀρχιερωσύνης:

Α'. Ἐκ τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος

Οἱ Μητροπολίται: Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερραίων

ὁδου ἐπὶ Ἐξαρχικῇ ἢ ἄλλῃ ὑπηρεσιακῇ ἀποστολῇ ἢ καλούμενοι ἐκτάκτως ὡς Μέλη Συνόδου, δικαιούνται ἡμερησίας ἀποζημιώσεως ἴσης πρὸς τὸ ἐν τριακοστὸν (1/30) τῆς μισθοδοσίας αὐτῶν, ὡς καὶ ὁδοπορικῶν ἐξόδων, ἐριζομένων ὑπὸ τῆς Ἱεράς Συνόδου καὶ καταβαλλομένων ἐκ τοῦ Ο.Δ.Ε.Π.

Ἄρθρον 3

Διὰ Διατάγματος θέλει καθορισθῆ ὁ Ὄργανισμὸς τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑπαλλήλων αὐτῆς, ὡς καὶ ὁ βαθμὸς καὶ ἡ διαδικασία τοῦ διορισμοῦ αὐτῶν

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῆς 29 Ἰουλίου 1941

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΓΕΩΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Α. ΛΙΒΙΕΡΑΓΟΣ, Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Χ. ΚΑΤΣΙΜΗΤΡΟΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ

κ. Ἰεζεκιήλ καὶ Καλαβρότων καὶ Αἰγιαλείας κ. Θεόκλητος.

Β'. Ἐκ τῶν Νέων Χωρῶν

Οἱ Μητροπολίται: Σιδηροκάστρου κ. Βασίλειος καὶ Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης κ. Ἀνδρέας.

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ

ΥΠ' ΑΡΙΘ. 354

Ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ υπ' αριθ. 262 τῆς 4 Ἀγούστου 1941 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (Τεύχος Πρώτον).

Περὶ παροχῆς ἐκτάκτου ἐπιδόματος εἰς τὸ προσωπικὸν τῶν Δημοσίων ἐν γένει ὑπηρεσιῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχοντες υπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ υπ' αριθ. 1 Νομοθετικοῦ Διατάγματος ἀπὸ 30 Ἀπριλίου) 2 Μαΐου 1941 «περὶ τῶν ἀρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων», ἀποφασίζομεν καὶ διατάτσομεν:

Ἄρθρον 1

1 Παρέχεται ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1941 κατὰ τὰς διακρίσεις τῶν ἐπομένων άρθρων τοῦ παρόντος εἰς τὸ προσωπικὸν τῶν δημοσίων ἐν γένει ὑπηρεσιῶν ἕκτα κتون ἐπίδομα πρὸς οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν αὐτοῦ λόγῳ τῆς ἀκρίβειας τοῦ βίου.

2. Τὸ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐπίδομα παρέχεται εἰς πάντας τοὺς ἐμπίθους τακτικούς, δοκίμους, ἐκτάκτους καὶ ἐπὶ συμβάσει ἢ ἐπιτάξει δημοσίους ὑπαλλήλους καὶ ὑπηρέτας ὡς καὶ τοὺς ἐπὶ ἡμερομισθίῳ ἀμειβομένους τοὺς στρατιωτικούς ἐν γένει καὶ τὰ ὅργανα τῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας.

Ἄρθρον 2.

1. Τὸ ποσοστὸν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος παρεχομένου ἐκτάκτου ἐπιδόματος ἐρίζεται ἐπὶ τοῦ βασικοῦ μηνιαίου μισθοῦ ὡς ἑξῆς:

Διὰ τὰς πρώτας χιλιάς δραχμῶν τοῦ μισθοῦ ἢ κλάσμα αὐτῶν 80 ο)ο.

Διὰ τὰς δευτέρας χιλιάς δραχμῶν τοῦ μισθοῦ ἢ κλάσμα αὐτῶν 50 ο)ο.

Διὰ τὰς τρίτας χιλιάς δραχμῶν τοῦ μισθοῦ ἢ κλάσμα αὐτῶν 40 ο)ο.

Διὰ τὴν τετάρτην χιλιάδα δραχμῶν ἢ κλάσμα αὐτῶν 30 ο).
 Διὰ τὴν πέμπτην καὶ ἕκτην χιλιάδα δραχμῶν ἢ κλάσμα αὐτῶν 20 ο).
 Διὰ τὴν ἑβδόμη καὶ ὄγδοη χιλιάδα δραχμῶν ἢ κλάσμα αὐτῶν 15 ο).
 Διὰ τὴν ἐνάτην χιλιάδα δραχμῶν καὶ εἰκόστην πέραν ταύτης χιλιάδα ἢ κλάσμα αὐτῶν, 10 ο).

Ἐπὶ μισθῶν ἢ ἡμερομισθίων τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 παράγρ. 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου προσωπικοῦ, ὑπερβαίνοντων τὰς 15 000 δραχμῶν μηνιαίως οὐδὲν παρέχεται ἐπίδομα διὰ τὸ πέραν τῆς δεκάτης πέμπτῆς χιλιάδος ποσόν.
 2. Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ Α Ν. 2902/1941 χορηγηθὲν ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1941 ἕκτακτον μηνιαίον πολεμικὸν ἐπίδομα κατὰ ποσοστὸν 20 ο) ἐπὶ τοῦ βασικοῦ μηνιαίου μισθοῦ εἰς τοὺς ἀξιωματικούς, ἀνθυπασπιστάς καὶ τούτους ἐξομοιωμένους τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς, θλάσσης κλπ. ἐξακολουθεῖ καταβαλλόμενον, νομιμοποιούμενον διὰ τοῦ παρόντος καὶ δι' 2 χρονικὸν διάστημα κατεβλήθη ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ἐμπολέμου καταστάσεως.

Τὸ ἐπίδομα τοῦτο ὡς καὶ ἡ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις καταβληθεὶς μηνιαία ἀποζημίωσις ἀντὶ δικαιώματος, χρήσεως αὐτοκινήτου εἰς ἄξιωματικούς τοῦ στρατοῦ, ναυτικοῦ, ἀέρος, χωροφυλακῆς καὶ Ἀστυνομίας πόλεων δὲ, καταβάλλεται ἀπὸ 1ης Αὐγούστου 1941 εἰς τοὺς ἐκ τῶν ἀνωτέρω μὴ ὑπηρετούντας ἐνεργῶς διατεταγμένην Δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ.

3. Καταργεῖται συγχωνευομένη εἰς τὸ διὰ τοῦ παρόντος νόμου παρεχόμενον ἕκτακτον ἐπίδομα, ἢ διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἐπ' ἄριθ. 256 Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 1/8 Ἰουλίου 1941 χορηγηθεῖσα ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1941 αὐξήσις κατὰ ποσοστὸν 30 ο) ἐπὶ τοῦ βασικοῦ μισθοῦ τῶν ὀπλιτῶν τῆς Χωροφυλακῆς, τῶν ἀρχιφυλάκων καὶ ἀστυφυλάκων τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων κλπ.

Ἄρθρον 3.

Ὡς πρὸς τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ ποσοστοῦ τοῦ παρεχομένου διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἕκτακτου ἐπίδοματος εἰς τοὺς ἐπὶ ἡμερομισθίῳ ἀμειβομένους, ἐφαρμόζονται τὰ ποσοστὰ τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος λαμβανομένου ὡς βασικοῦ μισθοῦ ἐφ' οὗ ταῦτα ὑπολογίζονται τοῦ ἀναλογούντος πρὸς τριάκοντα ἡμερομίσθια.

Ἄρθρον 4.

Τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου παρεχόμενον ἕκτακτον ἐπίδομα ἀπαλλάσσεται πάσης ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ τρίτου κρατήσεως, τοῦ φόρου καθαρᾶς προσόδου ἐπὶ τῶν μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν καὶ τοῦ ἀναλόγου τέλους χαρτοσήμου, καταβάλλεται δὲ ὁμοῦ μετὰ τῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν.

Ἄρθρον 5.

Τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου παρεχόμενον ἕκτακτον ἐπίδομα χορηγεῖται ἀπὸ τῆς αὐτῆς χρονολογίας καὶ εἰς τὰ προσωπικὸν τῶν Νομικῶν προσώπων ἢ Ὄργανισμῶν ἢ Ὑπηρεσιῶν Δημοσίου Δικαίου καὶ εἰς ἕκαστον τοῦ εἰδικοῦ αὐτῶν προϋπολογισμοῦ.

Ἄρθρον 6.

Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου ὑπάγονται καὶ οἱ μισθοὶ τῶν μελῶν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου

καταργουμένων συγχρόνως ἀπὸ 1ης Ἰουλίου 1941 καὶ τῶν μέχρι τοῦδε ἐπ' αὐτῶν μειώσεων 7 ο) καὶ 6 ο) ἐπιβληθεισῶν εὐνάμει τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 27 Ἀπριλίου 1925 καὶ τοῦ κατ' ἐξουσιοδότησιν τοῦ Νόμου 4994 ἐκδοθέντος Διατάγματος τῆς 22 Δεκεμβρίου 1931.

Ἄρθρον 7.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 4 Αὐγούστου 1941

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Π. ΔΕΜΕΣΤΙΧΑΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Π. ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΛΗΣ, Σ. ΜΥΤΟΥΣΗΣ, Χ. ΚΑΓΣΙΜΗΓΡΟΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, ΓΑΣ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ.

ΤΟ ΕΡΩΤΗΜΑ

Ἐπειδὴ ἐν τῷ ἀνωτέρῳ δημοσιευμένῳ Νομοθετικῷ Διατάγματι δὲν διευκρινίζεται ἐπαρκῶς, ἐὰν τῶν σχετικῶν αὐξήσεων δικαιούνται πάντες οἱ λειτουργοὶ καὶ ὑπάλληλοι τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς ἐξαρτωμένων ὀργανισμῶν κλπ., ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἀπηθύναε τὸ ἀκόλουθον ἐρώτημα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Θεσησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας. Ἡ γνωμοδότησις τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου δὲ δημοσιεύθη εἰς τὸ προσεχὲς τεῦχος τῆς ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ

Ἐν Ἀθήναις τῆ 7ῃ Αὐγ. 1941

Ἄριθ. Πρωτ. 1570/886

Πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Θεσησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας

Ἐνταῦθα

Κατόπιν τῆς δημοσιεύσεως τοῦ οἰκείου Νομοθετικοῦ Διατάγματος περὶ αὐξήσεως τῶν ἀποδοχῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ὡς καὶ τῶν ὑπαλλήλων Νομικῶν προσώπων Δημοσίου Δικαίου, παρακαλοῦμεν ὑμᾶς, ἵνα, εὐαρεστούμενοι, προκαλέσητε, ἀρμοδίως, γνωμάτευσιν τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους ἐὰν δικαιῶνται τῶν ἐπιβαλλομένων αὐξήσεων οἱ ἐκκλησιαστικοὶ λειτουργοὶ παντός βαθμοῦ ὡς καὶ οἱ ὑπάλληλοι τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων καὶ τῶν παρ' αὐταῖς λειτουργούντων Ὄργανισμῶν, Ταμείων καὶ Ἰδρυμάτων πάσης φύσεως.

Διάπρυς εὐχέτης πρὸς Κύριον

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

† Ο ΑΘΗΝΩΝ ΔΙΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Η ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΤΗΣ 14 ΙΟΥΛΙΟΥ 1941

== Συζητηθέντα θέματα καὶ Ἀποφάσεις ==

Τὴν 14 Ἰουλίου ἐ.ε., κατὰ πρόσκλησιν καὶ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου, ἐγένετο ἐν τῇ Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῇ σύσκεψις τῶν Ἱεραρχῶν μελῶν τῆς Μετάνοις Ἱερᾶς Συνόδου πρὸς συζήτησιν ἐπικαιρῶν θεμάτων τῆς Ἐκκλησίας.

Τὰ κυριώτερα ἐκ τῶν συζητηθέντων θεμάτων εἶναι δύο: Πρῶτον ἡ ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα ὀργάνωσις τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας. Ἐπ' αὐτοῦ ἐκρίθη, ὅτι ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ὀφείλει, ὅπως, εἰς τὰς παρούσας ἐξόχως δυσχερεῖς στιγμὰς, ἀναπτύξῃ ἀνάλογον δραστηριότητα διὰ τὴν ὅσον τὸ δυνατόν πληροστέραν ἀνακούφισιν τῶν ἀπόρων τάξεων, αἰτινες πλέον πάσης ἄλλης αἰσθάνονται τὸ βάρος τῆς γενικῆς ἀναστατώσεως τῶν ὄρων τῆς ζωῆς. Ἐν συνεχείᾳ, διεπιστώθη πλήρης συμφωνία μεταξὺ τῶν διασκεφθέντων Ἱεραρχῶν ἐπὶ τῆς ἀνάγκης, ὅπως τὸ ἔργον τοῦτο ὀργανωθῇ

κατὰ σύστημα ἐνιαῖον διὰ πάσας τὰς Ἱερὰς Μητροπόλεις τῆς χώρας, ἀνετέθη δὲ εἰς τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον ἢ ἐκπόνησις ἐνὸς ὁμοιομορφοῦ Κανονισμοῦ λειτουργίας τῆς Ὑπηρεσίας Προνοίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Δεύτερον ζήτημα συνεζητήθη τὸ τῆς συνθέσεως τῶν ἐνοριακῶν Ἐπιτροπεῶν. Ἐπ' αὐτοῦ ἀνεγνωρίσθη, ὅτι, συνεπεῖα ὠρισμένων διατάξεων τοῦ σχετικοῦ νόμου, ἦτο ἀδύνατος ἡ ἀνάδειξις πέρυσι τῶν νέων Ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίων. Οὐχ ἦρτον ἡ σημερινὴ σύνθεσις αὐτῶν δὲν ἀνταποκρίνεται πρὸς τὴν παροῦσαν στιγμήν, ἐνδείκνυται δέ, ὅπως ταῦτα ἀποτελεσθῶν ἐκ προσώπων ὑποδεικνυμένων ὑπὸ τῶν παρὰ ταῖς Ἱ. Μητροπόλεις οἰκείων Μητροπολιτικῶν Συμβουλίων, Συναφῶς, ἐξουσιοδοτήθη ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος, ὅπως προδῇ εἰς τὰς ἐνδεδειγμένας ἐνεργείας πρὸς βῆθμισιν τοῦ ζητήματος κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἀποψίν.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τέλος εἰς τὰ ζητήματα τοῦ ἐφημεριακοῦ κλήρου, τῶν ὁποίων ἀνεγνωρίσθη ἡ σπουδαιότης καὶ τὸ δίκαιον, ἀπερασίσθη, ὅπως ταῦτα συζητηθῶν ἐν καιρῷ διὰ νὰ εἶναι δυνατὴ καὶ ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ληφθησομένων σχετικῶν ἀποφάσεων.

Ὁ Μακαριώτατος, κλείων τὴν σύσκεψιν, ἠδ' χαρίστησε τοὺς Σεβασμιωτάτους Ἀρχιερεῖς μίαν ἀκόμη φράσιν διὰ τὴν πολῦτιμον συνδρομὴν των πρὸς ἀποκατάστασιν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς κανονικῆς τάξεως, ἐπακαλέσθη δὲ τὴν συνεργασίαν αὐτῶν, ὅπως ἡ Ἐκκλησία δυναθῇ νὰ ἐκπληρωθῇ ὅσον αἰὶν τε πληρότερον τὴν ἱεράν ἀποστολήν τῆς εἰς τὴν σημερινὴν περίστασιν τῆς μεγάλης ἠθικῆς, οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς κρίσεως.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

Εἰς ἀντικατάστασιν τῶν ἀριστινῶν Συνοδικῶν τῆς τελευτήσεως συνοδικῆς περιόδου, μετὰ τὴν καταργήσιν τοῦ οἰκείου θεσμοῦ διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 188 τῆς 18/6, 41 Νομοθετικοῦ Διατάγματος, ἐκλήθησαν, ὅπως μετάσχουν τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἱ. Συνόδου οἱ Μητροπολίται Παραμυθίας καὶ Γεωργίου καὶ Ἡλείας καὶ Ἀντωνίου.

— Ἀποκαταστάσεις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ αἰθῆς εἰς δεκατριμυριάδην τῶν ἀριθμῶν 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 334 Νομοθετικοῦ Διατάγματος, ἐκλήθησαν, ὅπως μετάσχουν τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς οἱ κάτωθι 6 Μητροπολίται κατὰ σειρὰν προεβείων Ἀρχιερωσύνης: 1) Πολυανῆς καὶ Κιλικίου καὶ Κύριλλος, 2) Μηθύμνης καὶ Διονύσιος, 3) Μεσσηνίας καὶ Πολύκαρος, 4) Σύρου καὶ Φιλάρετος, 5) Δημητριάδος καὶ Ἰωακείμ καὶ 6) Φλωρίνης καὶ Βασιλείου.

— Ἀνεχώρησαν εἰς τὰς ἔδρας των, τυχόντες ἀδείας, οἱ Σεβασμιώτατοι Συνοδικοὶ Σύεδροι Χαλκίδος καὶ Γρηγόριος, Καρυστίας καὶ Παντελεήμων, Ἡλείας καὶ Ἀναώνιος καὶ Παραμυθίας καὶ Γεωργίου.

— Ἀνεχώρησαν, ἐπιστρέφοντες εἰς τὰς ἔδρας των, οἱ Σεβ. Μητροπολίται Μαντινείας καὶ Γερμανός, Σπάρτης καὶ Διονύσιος, Καλάβρυτων καὶ Θεόκλητος, Δρυϊνουπόλεως καὶ Δημήτριος, Φωκίδος καὶ Ἀθανάσιος, Πολυανῆς καὶ Κύριλλος, Ναυπακτίας καὶ Γερμανός, Γόρτυρος καὶ Προκόπιος.

— Ἀνεχώρησαν εἰς τὰς ἔδρας των οἱ ἐπ' ἀδείᾳ ἐλθόντες εἰς Ἀθήνας Σεβασμιώτατοι Μητροπολίται Ἀχαρνῶν καὶ Ἰερόθεος καὶ Κοζάνης καὶ Ἰωακείμ.

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ

Εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν ἐσυνεχίσθη ἡ ἀθροία προσέλευσις πιστῶν, οἵτινες ὑπέβαλον εἰς τὸν Μακαριώτατον τὰ συγγραφήματα αὐτῶν ἐπὶ τῇ ἀποκαταστάσει Του εἰς τὸν Θρόνον.

— Ἡ Α.Μ. ἔσχε κατ' αὐτὰς μακρὰν ἰδιαιτέρας συνε-

γασίας μετὰ τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ Γ. Τσοτάκογλου ἐπὶ γενικότερον, ἐξαιρετικῆς σπουδαιότητος, ζητημάτων, ὡς καὶ μετὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Θεσηκευμάτων καὶ Λογιστησίου ἐπὶ σοβαρῶν ἐκκλησι. ζητημάτων.

— Τὴν Α.Μ. ἐπεσκέφθησαν καὶ συνεργήθησαν διὰ μακρῶν μετ' αὐτῆς οἱ Ὑπουργοὶ Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργιατρικῆς, Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Κατασκευῆς, Συγκοινωνίας καὶ Μουσειῶν, Ἐσωτερικῶν καὶ Διεπιστολικῶν.

— Μεταξὺ τῶν πολλῶν Συμβουλίων καὶ Ἐπιτροπῶν, αἵτινες προσήλθον καὶ ὑπέβαλον τὰ σέβη των καὶ τὰ συγγραφήματα των πρὸς τὸν Μακαριώτατον, καταλέγονται καὶ Ἐπιτροπὴ τῆς Στεγῆς Νέων Πειραιῶς, καὶ τῆς Χριστιανικῆς Ὄργανώσεως Νέων Πειραιῶς, ἐπὶ δὲ τὰ Συμβούλια τῆς Ριζαρίου Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς καὶ τοῦ Ἀσύλου Ἀναίων Ἁγίου Σπυριδῶνος.

— Ἐπίσης ἐγένετο δεκτὸς εἰς συνεργασίαν ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρευθροῦ Σταυροῦ καὶ Ἀθανασάκης.

— Ἡ Α.Μ. ἐδέχθη εἰς συνεδρίαν καὶ προήδρευσε τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων τῆς Σιβιριανίδου Σχολῆς, Οἴκου Τεφλῶν, Ἀσύλου Ἁγίου Ἀνδρέου, ΟΔΕΠ, Τ.Κ.Ε., Ὁμοσπονδίου Βουλγαρικῆς ὡς καὶ τοῦ Μητροπ. Συμβουλίου.

— Ὡσαύτως ὁ Μακαριώτατος προήδρευσε ἐδικῆς Συνεδρίας τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Μαθητικῶν Συστημάτων, καθ' ἣν συνεζητήθη τὸ ζήτημα τῆς εὐρυτέρας ὁργανώσεως τῶν Μαθητικῶν συστημάτων καθ' ἅπασαν τὴν χώραν ἀπὸ τοῦ προσεχῶς μηνός.

— Τὴν 27 Ἰουλίου ε. ε. ὁ Μακαριώτατος, συμφώνως πρὸς τὸ κρατήσαν ἔθος, κατήλθεν εἰς Πειραιᾶ καὶ ἐλειτούργησεν εἰς τὸν Καθεδρικὸν Ναὸν τῆς Ἁγίας Τριάδος συμπαραστατούμενος ὑπὸ τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Ἄρτης καὶ Σπυριδῶνος, Λαρίσης καὶ Δωροθέου, Σύρου καὶ Φιλαρέτου, Τριφυλίας καὶ Ἀνθίμου, Φλωρίνης καὶ Βασιλείου, Γόρτυρος καὶ Προκοπίου, Ἀττικῆς καὶ Τακθύρου, Παροναξίας καὶ Κερουβείμ, Ναυπакίας καὶ Γερμανοῦ καὶ Γυθείου καὶ Προκοπίου. Ὁ Μακαριώτατος ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον, μνησθεὶς ἐν ἀρχῇ τῆς ὁμιλίας ἄσους τῶν κληρῶν δοκιμασίων, τὰς ὁποίας ὑπέστη καὶ ὑφίσταται τὸ εὐσεβὲς Ἐκκλησιαστικὸν τὸ πῶλεος τοῦ Πειραιῶς.

— Τὴν 8 Ἀυγούστου ἐχωρυστάτησεν ἐν τῇ λειτουργίᾳ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Μητροπόλεως Ἀθηνῶν καὶ ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον.

— Τὴν 10 Ἀυγούστου, ἐπ' αἰτίᾳ τοῦ μνημοσύνου τοῦ Γεωργίου Παπαδοπούλου, καθηγητοῦ, ἀδελφοῦ τοῦ Σχολ. Μητροπολίτου Φλωρίνης καὶ Βασιλείου ἐλειτούργησεν ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Καρύκη, συμπαραστατούμενος ὑπὸ τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Ἄρτης καὶ Σπυριδῶνος καὶ Παροναξίας καὶ Κερουβείμ, κηρύξας ἅμα ἐπὶ τῆς σχετικῆς εὐαγγελικῆς περικοπῆς περὶ προσευχῆς καὶ ὀλιγοπιστίας.

— Ἐξεδόμησαν πρὸς Κύριον οἱ αἰδεσιμώτατοι Ἐφημέριοι τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, Ἡλίας Πατρονικόλας, τοῦ Ἀ' Νεκροταφείου, Ἀπόστολος Χρυσοφίδης, Ὁσίου Μελετίου (Σεπολίων) καὶ Ἀρχιμανδριτῆς Ἐλευθέριος Νουφρακῆς, στρατιωτικῆς Ἱεροκλήσεως. Τῶν νεκροσίων ἀκολουθιῶν τῶν μὲν δύο πρώτων προέστη ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ταλαντίου καὶ Παντελεήμων, τοῦ δὲ τελευταίου ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γόρτυρος καὶ Προκόπιος ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Μακαριώτατου.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Πᾶν ἔμβλημα, ἔγγραφο, βιβλίον ἢ ἐπιστολὴ προοριζόμενα διὰ τὸ Δεῖλιον τῆς Ἐκκλησίας, δεῖν ν' ἀπευθύνωνται ἐφεξῆς οὐχὶ ἐπ' ὀνόματι ὑπαλλήλων αὐτῆς ἀλλ' οὕτως:

Δεῖλιον ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Ἁγίας Φιλοθέης 19

Ἀθήνας

Λόγω τῆς πολλαπλῆς ἐπιπέτου ὕλης, εἰς τὸ ἐπόμενον φύλλον θέλωσι δημοσιεῦσθαι αἱ μέχρις σήμερον ληφθεῖσαι Π. ἀποφάσεις ἐκλογῆς Ἱερέων τῶν Ἱ. Μητροπόλεων.

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ: Π. Σ. ΜΑΝΩΛΑΕΛΗΣ

Ἐν Ἀθήναις τύπος «Φοίνικος» Ἀναγνώστου 4.